

Langsbeen de Marne, in het dorpje Pogny, staat een gedenkteken ter ere van de gesneuvelde soldaten die op 12 juni 1940 omkwamen bij de verdediging van de bruggen over de Marne.

Ik heb een kamer gevonden in hotel du Midi. Ik doe er mijn was die binnen de kortste keren droog is door de warmte van de zon. Ikzelf zoek de schaduw op. Het is een prima hotelletje waar ze ook nog lekker eten hebben.

Donderdag 1 augustus 2013

- Van : La-Chaussée-sur-Marne 100 m
- Naar : Vitry-le-François 100 m
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Afstand : 25 km
- Duur : 6 uur

Normaal gezien kan men in het hotel maar ontbijten vanaf 08.00 uur. Maar ik heb gisteren wat zitten onderhandelen met de uitbater die tevens ook de kok is en ik kan al ontbijten om 07.30 uur. Ik sta vroeg op en maak de rugzak klaar zodanig dat ik meteen na het ontbijt kan vertrekken. Om 07.00 uur zie ik al beweging in het restaurantgedeelte en ga er een kijkje nemen. Het ontbijt staat al klaar en om 07.30 uur ben ik al aan het stappen.

Er zijn weinig mensen te zien op het veld. Dit heeft vermoedelijk ook wel te maken met de warmte. Ik wandel langs enorme graanvelden. Het geeft mij de indruk dat dit gebied de graanschuur van Frankrijk is.

De wegen in de velden lijken wel eindeloos. Rusten doe ik nauwelijks want op deze vlakke wegen heb je zo goed als geen schaduw. De temperatuur loopt op. Ik ben vertrokken met drie liter water maar die zijn al vlug op.

Telkens ik een dorpje passeer zoek ik er de bron op zodat ik vers fris water kan bijtanken. Er is tevens nauwelijks wind. De windmolens op de achtergrond houden hun wieken dan ook geheel stil.

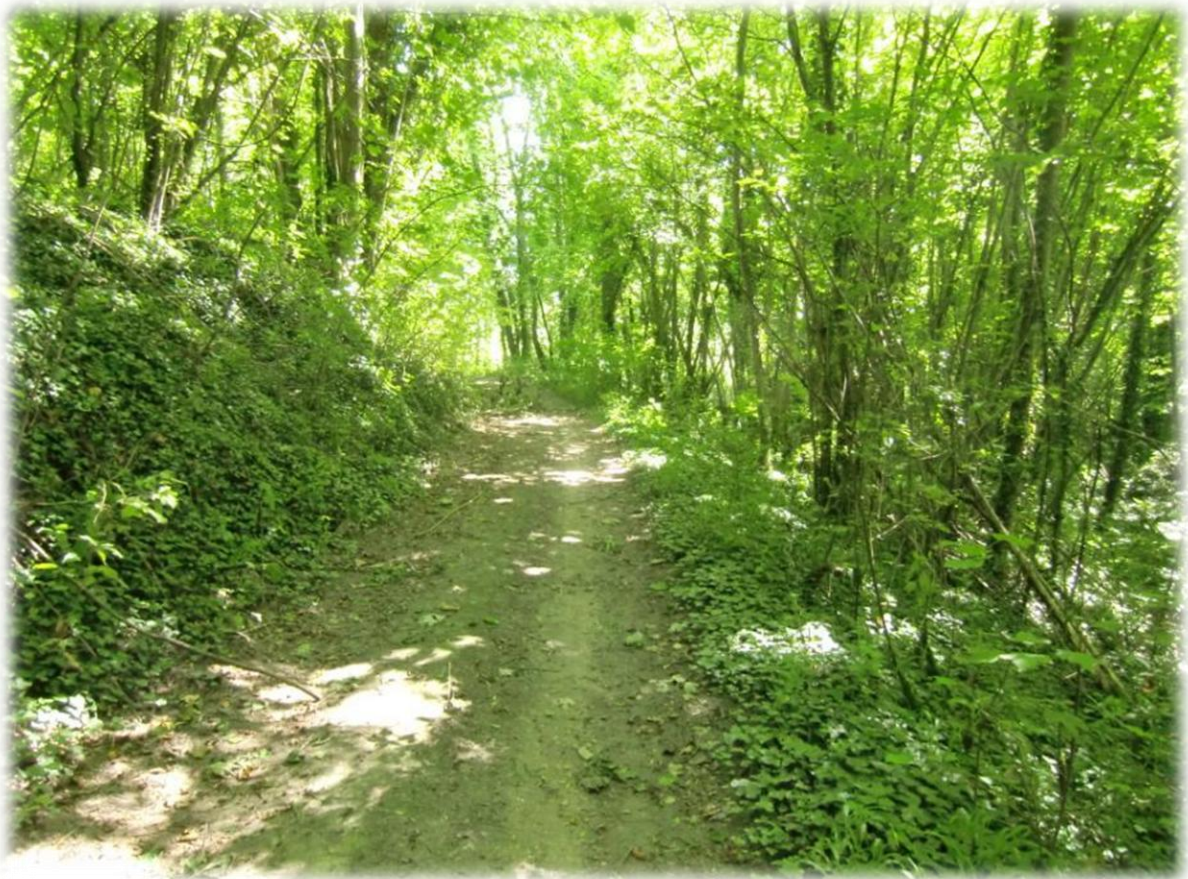

Ik had het nog nooit gezien maar net voor ik Vitry-le-François binnenkom zie ik dat het laterale kanaal van de Marne, de Marne kruist. Men heeft dus een soort kuip of aquaduct gemaakt boven de Marne waar het laterale kanaal dan doorheen kan stromen.

Er zit veel vis op het kanaal en zoals je op bovenstaande foto kunt zien zijn het niet alleen kleine visjes. Ik denk dat de grote vis een snoek of een snoekbaars is.

Deze avond eindig ik in het stadje Vitry-le-François. Er zijn twee campings en ik heb een tentje bij maar met deze warmte zie ik het niet zitten om daarin de nacht door te brengen. Trouwens, de tent heb ik nog enkel mee om te gebruiken in noodgevallen.

In Vitry-le-François is echter ook het nonnenklooster Doyenne du Perois – La Congrégation des Soeurs de Jesus. Zij bieden onderdak aan pelgrims en ik ben dan ook zinnens om daar mijn heil te gaan zoeken.

Ik vind het klooster al vlug. Het gebouw lijkt echter van buitenaf niet echt op een klooster. Op mijn aanbellen komt er een vriendelijke man de deur openen. Het blijkt pastoor Olivier te zijn die een appartement betreft in het klooster.

De zusters blijken op reis te zijn naar Santiago de Compostela. Pastoor Olivier wijst me een kamer aan en geeft me meteen de sleutels van de buitendeur van het klooster want hij moet dringend weg.

Ik krijg er een sober kamertje maar alle voorzieningen zijn aanwezig zoals douche, keukeninrichting enz. Pastoor Olivier toont me ook nog de droogkast in een kamertje en voegt er aan toe dat ik in deze machine mijn was kan doen. Vervolgens neemt hij mij mee naar een ander kamertje waar de wasmachine staat en zegt dat ik hier mijn was kan in drogen. Het is wel duidelijk dat de zusters alles doen voor pastoor Olivier.

Vrijdag 2 augustus 2013

- Van : Vitry-le-François 100 m
- Naar : Saint-Remy-En-Bouzemont 110 m
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 uur

Gisterenavond ben ik wat verkoeling gaan zoeken in de gangen van het klooster en kom er zowaar nog een tweede pastoor tegen. Ook hij heeft een appartementje in het klooster en wordt goed door de zusters verzorgd geeft hij te kennen. Hij is een stuk jonger dan pastoor Olivier. Blijkt dat pastoor Olivier gisteren de laatste sacramenten is moeten gaan toedienen aan een baby'tje dat was overleden en dat hij daar alles moest gaan regelen voor de begrafenis. De parochie van pastoor Olivier bevindt zich op 25 km van het klooster.

Ik laat de wekker om 05.00 uur aflopen zodanig dat ik bij het ochtendschemer al kan vertrekken. Ik wil tegen de middag op mijn eindpunt zijn zodat ik gebruik kan maken van de ochtendkoelte en ik kan ontsnappen aan de warmte. Het is vandaag terug een hittedag.

Ik kom verschillende kleine gehuchtjes tegen waar ik steeds vers water kan bijtanken. Ik kom nu ook in een iets meer heuvelachtig gebied. Het is warm maar vandaag staat er gelukkig wat wind die toch voor een beetje afkoeling zorgt.

NOELLE
GUILLOT

La Cheronne is een riviertje van maar 11,4 km. De bron ervan bevindt zich in Le Saule Noir op een hoogte van 124 m en ze mondt uit in de Seine in Glannes op een hoogte van 99 m.

In september 1914 vonden hier hevige gevechten plaats tussen Fransen en Duitsers tijdens de Slag van Mont Moret. Als herinnering aan de dappere Franse soldaten die hier zijn gesneuveld heeft men een marmereen monument opgericht op de top van de Mont Moret.

Ik eindig vandaag in het dorpje Saint-Remy-en-Bouzemont. Het gemeentebestuur stelt er een studio ter beschikking voor de pelgrims die er passeren. Ik hoop daar de nacht te kunnen doorbrengen.

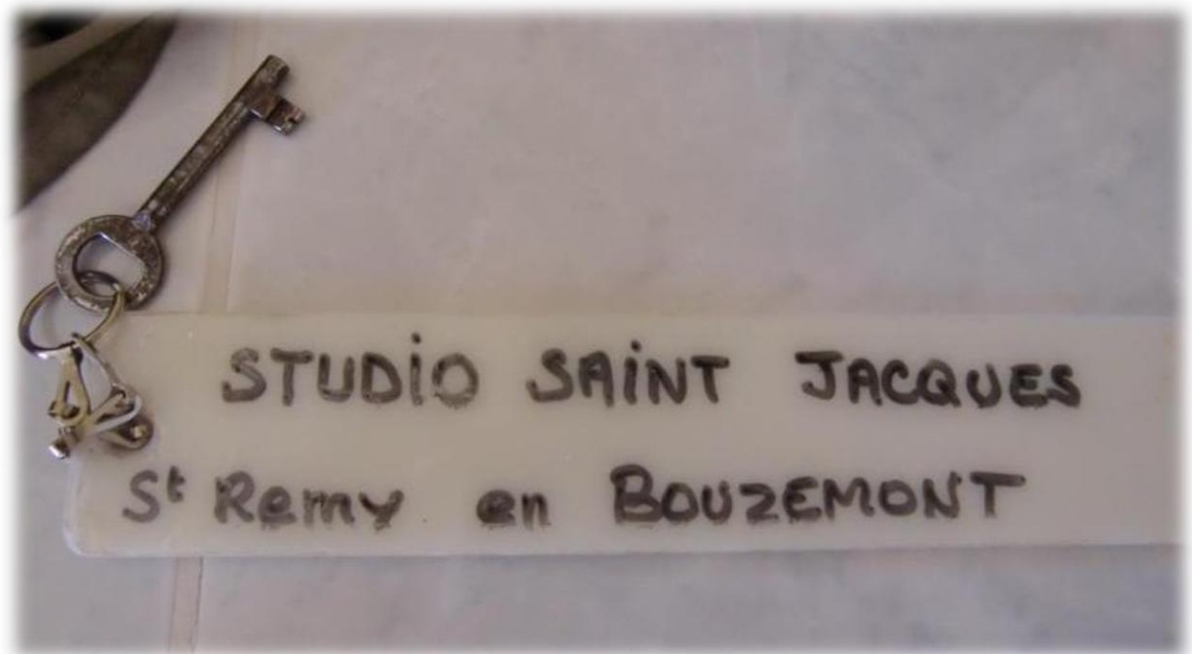

De burgemeester is de enige aanwezige in het gemeentehuis van Saint-Remy-en-Bouzemont. Het is een vriendelijke man die meteen wist dat ik uit België kwam omdat ik hem aansprak als Monsieur le Bourgmestre. Blijkt dat men hier “Le Maire” zegt tegen een burgemeester.

De burgervader neemt mij mee naar de studio en geeft me de sleutel. We hebben er onlangs een grote sleutelhanger aangehangen zegt hij want vroeger gebeurde het wel eens dat een pelgrim per ongeluk de sleutel had meegenomen. Ik zeg tegen de burgemeester dat ik deze sleutelhanger wel een mooi souvenir vind. Hij kijkt mij beteuterd aan tot ik in een lach schiet en hij ook hartelijk begint te lachen.

Het is een hele mooie studio die de gemeente ter beschikking stelt van de pelgrims. Het is al het mooiste onderkomen dat ik op mijn pelgrimstocht ben tegen gekomen. Het dorpje zelf is ook mooi. Er staan veel vakwerkhuisen en veel woningen zijn mooi versierd met bloemen. Om de hoek is er tevens een winkeltje en een bakker.

Ik ga boodschappen doen en zie een thermometer hangen. Terwijl ik naar de temperatuur kijk komt de bewoonster toevallig naar buiten. Ik zeg tegen haar, 38° C dat kan niet kloppen. Toch wel zegt ze, de thermometer gaat wel degelijk juist en hij heeft vandaag al op 39° C gestaan. Gelukkig moet ik vandaag niet meer stappen en slaap ik niet in de tent. Het studiootje dat ik mag betrekken bevindt zich in het gebouw op de foto hierboven.

Ik lees het gouden boek dat in de studio ligt. Blijkbaar zijn heel wat inwoners best fier op de studio voor de pelgrims want ik lees in het boek veel verhalen van mensen die door dorpsbewoners gewoon van de staat geplukt werden en doorverwezen werden naar de burgemeester om er de studio te betrekken. Veel Belgen maar vooral ook veel Nederlanders kwamen voorbij. Maar ook Portugezen, Spanjaarden, Hongaren en zelfs Amerikanen zijn hier al gepasseerd.

Zaterdag 3 augustus 2013

-
- Van : Saint-Remy-en-Bouzemont 110 m
- Naar : Lentilles 120 m
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 26 km
- Duur : 6 uur

Ik heb uiteraard de sleutel (met sleutelhanger) netjes gedeponeed in de brievenbus van het gemeentehuis zoals was afgesproken met de burgemeester. Ik heb eveneens in het gouden boek een dankwoordje geschreven aan alle bewoners en vooral aan de burgemeester van het dorpje voor hun inzet voor de pelgrims.

Ik ben terug om 05.00 uur opgestaan en de straatverlichting brandt nog als ik al op pad ben. Een telefoontje gisteren naar het thuisfront leert mij dat er daar ook een hittegolf is met temperaturen tot 36° C. Ook daar is het dus, net als hier, puffen.

Twee reeën kruisen mijn pad. Er zit hier tamelijk veel wild want ik heb de voorbije dagen al meerdere keren reeën gezien.

Immens grote velden met zonnebloemen strelen het oog met hun mooie kleurenpalet. En altijd zie ik wel enkele zonnebloemen die niet meegedraaid zijn met de zon. Zijn deze bloemen dan het noorden of het zuiden kwijt?

Ik kom nu door verscheidene kleine dorpjes die allen een kerkje hebben die gebouwd zijn in de stijl van de oude vakwerkhuisen.